

પ્રવચન નં. ૩૧ ગાથા - ૮ તા. ૧૧-૭-૭૮ મંગળવાર, અષાઢ સુદ-૬ સં.૨૫૦૪

આઠમી ગાથાની ટીકા ચલતે હૈ ને ? યહાં આયા હૈ, શિષ્યકો ગુરુએ આત્મા શબ્દ કહા, તો આત્માકા અર્થ નહિ સમજનેસે ગુરુકી સન્મુખ આંખ ફાડકર ટગટગ લગાકર (આત્માકા) ક્યા અર્થ હૈ, સમજનેકી જિજ્ઞાસામેં ખડા હૈ. આહાહા !

ઉસમેં ગુરુએ કહા કે આત્મા ઈસકો કહિએ, સ્વયમ્ વ્યવહારમાર્ગમાં રહેતા હુઆ, ઐસા આયા હૈ ના ? ઉપદેશ દેનેમેં વો વિકલ્પ આયા હૈ ને ? અહીં તો છન્નસ્થ મુનિ લેના હૈ ને ? આહાહાહા ! ધર્મ સમજનેકો આયા હૈ ઔર ઉસકા પ્રશ્ન હૈ કે તુમ આત્મા કહેતે હો તો ક્યા કહેતે હૈ આત્માકા ? પ્રશ્ન ભલે ન હોય પણ ઉસકી દૈષ્ટિ ત્યાં લગાઈ હૈ કે આત્મા ક્યા (કિસકો) કહેતે હૈ આપ ? ઉસકા અર્થ કરકે શબ્દકા અર્થ બતલાયા. દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો, આહાહાહા ! જે આત્મા અંદર હૈ એ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર, સમ્યગ્દર્શન સમ્યગ્જ્ઞાન સમ્યગ્ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો, સદા પ્રાપ્ત હો, પછી હિન્દીમેં વિશેષ લખ્યા હૈ. ઉસકા અર્થ યે બહુ જ ટૂંકી ભાષામેં આત્માકા ઇ દ્રવ્યકી યહાં બાત હૈ નહિ, આત્મા અર્થાત દર્શન જ્ઞાન ને ચારિત્ર જો નિર્મળ પર્યાયરૂપ પરિણમે, પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, બહુ સૂક્ષ્મ બાત કિયા હૈ ઈસમેં. આહાહા ! ગુરુએ કહા ને ઉસને ધ્યાનસે સૂના.

આવી વાત ક્યાંય છે નહિ બીજે, દિગંબર સંતો સિવાય આ ગજબ વાત છે કોઈ, એ વાત સંપ્રદાયવાળાને ખબર નથી, જિસકા ઘરમેં હૈ, હૈ ? તમારા તો ઘરમેં હૈ. આહાહા !

ક્યા કહેતે હૈ દેખો. ઓહોહો ! કોઈ ઇ દ્રવ્યકી બાત ન કિયા, ગુરુએ તો આત્મા શબ્દ લિયા હૈ બસ, કારણ કે આત્મા જાણેગા તો ઇ દ્રવ્ય, ' એગં જાણહિ સો સર્વં જાણહિ, ' એ સર્વ જ્ઞાનનેમેં આયેગા. તો એક આત્મા કહા અને સૂનનેવાલા ભી આત્મા ક્યોં એકલા કહેતે હૈ ? ઇ દ્રવ્ય ક્યું નહિ કહેતે ઐસા નહિ. સૂનનેવાલાકો ભી જંખના, ઘગશ એ ક્યા કહેતે હૈ બસ વો બાત, આત્મા ક્યા (કિસકો) કહેતે હૈ ? આહાહા ! કહેનેવાલા ભી એક આત્માકો હી કહેતે હૈ અને સૂનનેવાલા ભી આત્મા ક્યા હૈ યે સમજનેકી જિજ્ઞાસા એક હૈ. આહાહા !

ઇ દ્રવ્યેય ન કહા ગુરુએ તેમ શિષ્યે પ્રશ્ન ઐસા નહીં કિયા કે આપ આત્મા કહેતે હો પણ ઇ દ્રવ્ય તો કહો, નમ્ર વિનયવંત હૈ, આપ આત્મા ક્યા (કિસકો) કહેતે હૈ આપ ? ક્યુંકિ આત્માકી પર્યાયમેં ઇ દ્રવ્ય તો જ્ઞાનનેમેં આ જાતા હૈ ઐસી પર્યાયકી તાકાત હૈ, એટલે યહાં ઇ દ્રવ્યકો જ્ઞાનનેકા પ્રશ્ન કિયા નહિ, યહાં તો આત્મા કહા. આહાહા ! તો ઈતના લિયા હૈ ઉસને ભેદસે કથન કરકે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર જે આત્મા, અંતરમેં ઉસકી પ્રતીતિરૂપ દર્શન ઉસકા જ્ઞાન ને ઉસકા રમણતા ઉસકો પ્રાપ્ત હો. આહાહાહા ! ઉસકો આત્મા કહેતે હૈ.

ઐસા જ્યાં અર્થ સૂના શિષ્યે, અહીંયા તો ઐસા હી તૈયારીવાલા શિષ્ય લિયા હૈ, આહાહા ! દિગંબર સંતોની કથની, અપનેમેં તો તૈયારી બહોત હૈ, પણ સૂનનેવાલા હી ઐસા લિયા કે તૈયારીવાલા હૈ. આહાહા ! નેમચંદભાઈ ! આવી વાત છે બાપુ. આ કથા વાર્તા નહિ આ તો અંતરના વીતરાગના પેટ હૈ. જિનેશ્વરદેવ ત્રિલોકનાથ એ આત્મા કિસકો કહેતે હૈ એ આચાર્ય અપના શબ્દોસે કહેતે હૈ, પ્રભુ એક વાર સૂન, એ આત્મા ઈસકો કહેતે હૈ કે જે સમ્યગ્દર્શન,

વિશ્વાસ જો કરતે હૈ આત્માકા, જ્ઞાન કરતે હૈ ને ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, તો ઉસકા અર્થ વો પ્રાપ્ત હો ઓ ઉપર લક્ષ તેરા નહિ, સૂનનેવાલેકા લક્ષ એ પ્રાપ્ત હો કોણ ? આત્મા ? કિસકો ? કે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો, તો ઉસકા લક્ષ દ્રવ્ય ઉપર જાતા હૈ. સમજમે આયા ?

ક્યા ક્રિયા ? આ તો અધ્યાત્મવાણી હૈ બાપા. આહાહાહા ! ભાગ્ય હોય ને તો કાને પડે ઐસી વાત છે. ઓહોહો ! ઐસા કહા પ્રભુ, આત્મા ઈસકો હમ કહેતે હૈ, કે જે શ્રદ્ધા જ્ઞાન ને ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો, ઐસા કહા નહિ કે આત્મા પરકા કર્તા હો વો આત્મા, રાગરૂપે પરિણમે દેવ ગુરુ શાસ્ત્રની શ્રદ્ધા આદિ એ આત્મા ઐસા કહા નહીં. આહાહાહા ! ઔર તીન બોલરૂપે પરિણમે, હૈ તો પર્યાય ભેદ, પણ એ અભેદ ચીજ હૈ આત્મા તીનપણે પરિણમે એ આત્મા, તો શ્રોતાકા લક્ષ તીનપણે પરિણમનેવાલા દ્રવ્ય હૈ, આત્મા હૈ, એ ઉપર દૈષ્ટિ જાતી હૈ, ભેદ ઉપર ભેદસે કહા, તો કહેનેવાલે (કો) ભી ભેદકા અનુસરણ નહીં. ઔર સૂનનેવાલેકો ભી ભેદકા અનુસરણ નહીં. મોટાણી ? ઊંચી વાત હૈ આ. આહાહા ! શીવલાલભાઈ ? આમ કહેતે હૈ.

આત્મા અર્થાત્ એ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકી પર્યાયરૂપ ભાવરૂપ પરિણમે, પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, તો આચાર્યે કહા તો આત્મા, ભેદ પાડકે બતાયા તો આત્મા, ભેદસે તો બતાયા, ભેદકો બતાના નહિ, ભેદસે અભેદકો બતાના હૈ. આહાહાહા ! સમજમે આયા ? બહોત (ગંભીર) આવી વાત તો ક્યાં ? આહાહા ! ક્યા કહેતે હૈ ? કહેતે હૈ કે પ્રભુ, આત્મા ઈસકો હમ કહેતે હૈ, કે જે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર (પણે), રાગપણે પરિણમે એ આત્મા એ તો બાત નિકાલ દિયા, વ્યવહારપણે પરિણમે એ આત્મા એ તો બાત હૈ હી નહિ, ફક્ત દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રપણે પ્રાપ્ત હો એ આત્મા. એ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો એ આત્મા. એ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો બતાના નહિ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રપણે પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, બતાના (હૈ) આત્મા. આહાહાહાહા !

સમજાય એટલું સમજવું બાપુ આ તો અલૌકિક વાતું હૈ, જિનેશ્વરદેવ ત્રિલોકનાથ એની વાણી અને એ ક્યાંય જગતમે હૈ નહિ. આહાહા ! પણ સમજનેવાલા ભી બહોત, પ્રાણી કમ.

અહિંચા કહેતે હૈ, આહાહા ! કે દર્શન જ્ઞાન ને ચારિત્રને પ્રાપ્ત થાય તે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર એમ નહીં કહા. દર્શન જ્ઞાન ને ચારિત્રને પ્રાપ્ત થાય તે આત્મા, એટલે ત્યાં દૈષ્ટિ આત્મા ઉપર લગાના હૈ, ભેદ ઉપર નહીં. ભેદકો સમજાયા પણ કહેગા અભી, ભેદકો હમ સમજાયા પણ હમારે ભી ભેદકા અનુકરણ અનુસરણ કરના નહિ, ઔર તેરે ભી હમ ભેદસે સમજાયા, પણ તેરે સમજાયા મેં અભેદ ચીજ હૈ વો અંદર ઓ આત્મા ભગવાન બિરાજતે હૈ ઉસકો તો તેરે ભેદ ઉપર અનુસરણ કરના નહિ પણ વો ભેદરૂપે પરિણમતે એ કોણ ? કે આત્મા. આહાહાહા !

એ શ્રોતાકો ને વકતાકો દોહિકો ભેદસે કહેતે હૈ ઔર વો ભેદસે વો સૂનતે હૈ પણ સૂનનેમે ભેદસે પરિણમતે હૈ એ આત્મા, બતાના હૈ આત્મા, ભેદસે પરિણમે એ બતાના નહિ. આહાહાહાહા ! એટલા શબ્દમાં કેટલા ભાવ ભર્યા હૈ, દિગંબર સંતોની વાણી, આહાહા ! જગત એની પાસે ભરે પાણી એની પાસે કાંઈ. નરેશજી ! આહાહા ! પ્રભુ આ તો શાંતિકી બાત હૈ નાથ, આ કોઈ પક્ષકી બાત હૈ નહિ, જૈન દર્શન કોઈ પક્ષ નહિ એ તો વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ. આહાહા ! એ સ્વરૂપ હૈ. એ આત્મા. આહાહા ! ક્યુંકિ વસ્તુ આત્મા એ જિનસ્વરૂપ હૈ “ ઘટ ઘટ અંતર જિન બસે ઘટ ઘટ અંતર જૈન, મત મદિરાકે પાનસો મતવાલા સમજે ન ” અપના અભિપ્રાયમેં પાગલ હો ગયા હૈ તો વસ્તુ

क्या यीज है ये समजते नहि. कोछ कहेते है के राग करना है ने राग करते करते होगा ने, औसा करते होगा ने, निमित्तसे होगा ने. आहाहा !

ओ जिनस्वरूपी भगवान आत्मा ओ समयसार नाटकका शब्द है. घट घट अंतर जिन वसे ओ जिन आत्मा ओम कहीने आत्मा जिन स्वरूपी कैसा है ? आहाहाहा ! के जैन अटले ओ जिन पोते जैनपणेना सम्यग्दर्शन-ज्ञान ने यारित्रपणे परिणमे ओ वीतरागीपणे परिणमे. ओ आत्मा, समजमें आया ? आहाहाहा ! (श्रोता: अंगुलीसे यंद्रमा बताया तो अंगुली देभना नहि, यंद्रमां को देभना) नहि, ओ अंगुली तो दूसरी यीज हुछ. आ तो अंदरसे भेदसे बताया तो भेदको बताना नही. भेद अभेदको बताते है. कहेनेवालेका आशय भी औसा है के हम भेदसे कहेते है पण भेदका अनुसरण करना हमारे भी नहि, और तेरेको हम कहेते है के प्रभु अंदर द्रव्य जो वस्तु है अंदर जिनस्वरूपी अनादि अनंत आनंदकंद प्रभु ध्रुव जो आत्मा परम सामान्य छसको हमारे तो बताना है, तो उसको बतानेमें वो दर्शन ज्ञान यारित्रका भेदरूपे परिणमे ओ बताकर बताना है अभेद. वो दर्शन ज्ञान यारित्रको परिणमे तो दर्शन-ज्ञान-यारित्रको बताना है औसा नहि. आहाहा ! दर्शन ज्ञान यारित्रको जो प्राप्त हो. आहाहा ! गजब वात है, अमृतयंद्रायार्य ओक हजार वर्ष पहेले (हुओ), कुंदकुंदायार्य दो हजार वर्ष पहेले (हुओ) अने आ टीकाकार ओक हजार वर्ष पहेले (हुओ) ओहोहो ! ओ वपते श्वेताम्बर पंथ तो निकल युका था. कुंदकुंदायार्य वपते निकल युका था. आहाहाहा ! आवी वाणी पण कहेनेवाला था उसकी भी दरकार न किया संप्रदायवाणाओ.

यहां भगवानकी भक्ति करे ने भगवानका स्मरण करे ते आत्मा औसा नहि कहा. आहाहा ! जिनेश्वर देवका भक्त हो, ओ आत्मा औसा ही नहि कहा. आहाहा ! यहां तो प्रभु वो तरङ्गका लक्ष करनेसे, लक्ष तो त्यां करना है के दर्शन ज्ञान यारित्रका लक्ष करना नहि, वो द्रव्य ज्ञायक स्वरूप ओक है छसका लक्ष करनेमें दर्शन ज्ञान यारित्रकी पर्याय उत्पन्न होती है, तो ओ पर्याय भेदसे पण प्राप्त होता है ओ आत्मा कहेना है. समजमें आया ? आहाहाहा ! आ आठमी गाथा. अरे ओकेक गाथा बापु, आ तो व्याप्यानमें तो ओगणीसमी वार चलते है अने भानगीमें तो सेंकको वार वांय्या है, अंदरमें तो.....आहाहा !

भगवान आत्मा अनंत अनंत गुणानो ओकरूप धर्मी उसको अमुक दर्शन ज्ञान यारित्रका धर्मसे, धर्मको धर्मी प्राप्त होता है, औसा लिया मुप्य असाधारण धर्मको लिया. असाधारण शब्द लियांने भाछ ? असाधारण धर्मको बताना है. आहाहाहा ! तो असाधारण धर्म आ, पीछे दर्शन ज्ञान यारित्र कोछ दूसरी यीजमें है नहि, कोछ भीजा जवमें है नहि. ओहो !

औसा जो सम्यग्दर्शन ज्ञान और यारित्र, है पर्याय, है भेद पण वो वस्तु छसको प्राप्त करे उसको आत्मा कहेते है. तो श्रोताका लक्ष दर्शन ज्ञान यारित्रका परिणमन उपर नहि, ओ दर्शन ज्ञान यारित्ररूप परिणमनेवाला आत्मा त्यां लक्ष है उसका. आहाहाहा ! समजमें आया ? समजय ओटलुं समजवुं बापु आ तो, त्रणलोकना नाथ जिनेश्वरदेव सीमंधर प्रभु उसकी पासे गये थे संवत ओगणपयास, आठ दिन रहे थे, वो वाणी है वहांकी. आहाहा ! औसी (वाणी) कोछ भरतक्षेत्रमें है नहि कही, आहा ! ओहोहोहोहो !

શું કહેતે છે ? કિતના ખુલાસા કર દિયા છે. વ્યવહારપણે પરિણમે એ નહિ આત્મા, તો વ્યવહારસે નિશ્ચય પરિણમે એ તો છે હી નહિ, પણ જો નિશ્ચય વસ્તુ છે જ્ઞાયક એ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રપણે પરિણમે તો પરિણમે એ આત્મા, એ પરિણમે એ પર્યાય એ આત્મા એમ નહીં. સમજમેં આયા ? આહાહાહા ! અરે આવો મનુષ્ય ભવ, એમાં આ વીતરાગ ત્રણલોકના નાથની વાણી, આહાહા ! સનાતન સત્ય દર્શન. આહાહા !

ગુરુએ શિષ્યકો આત્મા કહા તો શિષ્ય તો આત્મા ક્યા (કિસકો) કહેતે છે ઇસકી સમજનેકી જિજ્ઞાસામેં ખડા છે, દૂસરી કોઈ ચીજ નહિ. એ ક્યા કહેતે છે, હમ સમજતે નહિ પ્રભુ. તુમ આત્મા કહા પણ ક્યા આત્મા, કિસકો આત્મા કહેના, તો ગુરુ કહેતે (કે) ભાઈ ! જે ચીજ છે આનંદનો નાથ પ્રભુ શુદ્ધ સ્વરૂપ સ્વભાવ વસ્તુ એ પરિણમનમેં આતે છે તો દર્શન જ્ઞાનમેં આતે છે તો દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રસે, પર્યાયસે તુમકો બતાતે છે કે આ પર્યાય પરિણમે. પણ પરિણમનેવાલા વો આત્મા. દેવીલાલજી ! સમજાય એટલું સમજવું ભાઈ ! એ તો ઉસકી પૂરી વાત શ્રુતકેવલી કહે શકે. આહાહા !

એ વાત મુદ્દાની રકમકી બાત છે, દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો (પ્રાપ્ત હો) પછી ટીકાકારે જરી અર્થમાં હિન્દી સદા લિયા, પણ એનો અર્થ જ એ, કે ત્રિકાળ રહેનેવાલી ચીજ એ વર્તમાનમાં અંદર જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રપણે પરિણમે એ આત્મા. વસ્તુ ત્રિકાળ છે પણ અહીં તો ઉસકો પરિણમનેવાલા મેં સદા લે લિયા છે અર્થકારે, કે સદા વો દર્શન જ્ઞાનપણે પરિણમે, એ પરિણમે વો આત્મા. એ પરિણમે એ ઉપર તેરી દૈષ્ટિ નહીં હોની ચાહિએ, પરિણમે એ આત્મા ત્યાં તેરી દૈષ્ટિ હોની ચાહિએ. આવું, પ્રેમચંદજી ! આ સૂની સાંભળી હતી ત્યાં ? રાત્રે કહે અમે ગુજરાતી સમજકે આયેગા. અચ્છા કિયા કીધું બાત. આહાહા !

ઐસા જબ સૂના, ક્યા શબ્દ ? ક્યા છે પ્રાપ્ત હો વો આત્મા છે ત્યાં વજન છે, વજન ક્યાં છે ? કે ' દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો વો આત્મા '. તબ ઐસા સૂના. આહાહા ! શિષ્યે આત્માકા અર્થ ઔર લક્ષ કરાનેકો આ આત્મા એ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત થાય એ આ આત્મા, ઐસા કહા તો શિષ્ય તબ એકદમ તત્કાળ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રપણે પ્રાપ્ત હોનેવાલા આત્મા એ ઉપર ઉસકી દૈષ્ટિ ગઈ. આહાહાહા ! સમજમેં આયા ? આહા !

તો શ્રોતા ઐસા લિયા છે કે ઉસને કહા ને ઉસકી દૈષ્ટિ એકદમ આત્મા ઉપર ગઈ. સમજમેં આયા ? કોઈ વિશેષ માંગ નહિ, વિશેષ સ્પષ્ટીકરણ કરો એ બી નહિ. બસ આ (ઈતના) કહા. પ્રભુ આપ આત્મા કિસકો કહેતે છે, હમ સમજ સકતે નહિ, તો પ્રભુ સૂન. આહાહા ! અંદર ભગવાન જિનસ્વરૂપી પ્રભુ જિસકો આત્મા કહો, જિન કહો, ધ્રુવ કહો, સામાન્ય કહો, એકરૂપ કહો, નિત્ય કહો એ હી આત્મા, અનિત્ય એવા ભેદરૂપે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રપણે પ્રાપ્ત હો. આહાહા ! ક્યા કિયા (કહા) ? ચારિત્રકો જો પ્રાપ્ત, ઉસસે આત્મા પ્રાપ્ત હો ઐસા અહીં નહીં કહા છે. એ તો અહિંયા દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો, ઉસસે આત્મા પ્રાપ્ત હો ઐસા અહીં કહા નહિ. આત્મા દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો એ આત્મા (ઐસા કહા છે) આહાહા ! ગજબ વાત છે.

ભરતક્ષેત્રમાં સમયસાર, સિદ્ધાંત શાસ્ત્રમાં શિરોમણી છે. આહાહા ! અરે ! ઐસા ભેટ દે ગયા પ્રભુ, કુંદકુંદાચાર્ય બનાકર ભેટ દે દિયા, લ્યો લ્યો પ્રભુ આગળ છે. પાઠ જયસેન આચાર્યની

ટીકામાં. સમયસાર બનાકર ભેટ દિયા. આહાહા ! સ્વીકાર નાથ હવે સ્વીકાર, કહેતે હૈ. આહાહા ! ભેટ દે એ સ્વીકારે નહિ ? આહાહા !

એમ તેરે આત્મામેં, આહાહા ! એસી પર્યાયમેં પ્રાપ્ત હો, આહાહા ! દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રસે આત્મા પ્રાપ્ત હો એસે નહિ કહા. અહીં તો દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો જો પ્રાપ્ત હો, જો પ્રાપ્ત હો આત્મા દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો, તો સૂનનેવાલેકો ત્યાં આત્મા ઉપર લક્ષ કરાના હૈ, કે જે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો એ આત્મા. આહાહાહા ! આ સિદ્ધાંત, આ સિદ્ધાંત, આ વીતરાગની વાણી જુઓને સત્નો પોકાર કરતી હૈ. આહાહા ! પ્રથમ સમ્યગ્દર્શન ! શ્રોતા: ભલે તીન બોલ લિયા પણ સાથે તીન આતા હિ હૈ.) વસ્તુ જો હૈ, એ ઉપર દૈષ્ટિ જાનેસે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકી પર્યાય પ્રાપ્ત હોતી હૈ. ચોથે ગુણસ્થાને પણ સ્વરૂપ આચરણ ચારિત્ર તો હૈ હી. સમજમેં આયા ? સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, ઔર સ્વરૂપ આચરણ તીનોં એક સાથ હૈ તો એ તીનોંકો પ્રાપ્ત હો એ આત્મા. તો વો શ્રોતાકા લક્ષ દ્રવ્ય ઉપર જાતા હૈ. આહાહા ! પ્રાપ્ત જો પર્યાય હૈ, વો ઉપર ન જાતા લક્ષ, કારણ કે પ્રાપ્ત કોણ ? કે આત્મા. કે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પ્રાપ્ત હો. આહાહા ! સમજમેં આયા ? આહાહા ! એટલે કે ત્યાં લક્ષ તો ધ્યેય આત્મા ઉપર કરાના હૈ એસા ધ્યેય કહા. આહા ! જે ભગવાન આત્મા દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકી પર્યાયકો પ્રાપ્ત હો. આહાહા ! એસે ભેદસે ઉસકો સમજાયા, (લેકિન) સમજાયા તો આત્મા, પણ ભેદસે સમજાયા, તો ભેદ ઉપરકા લક્ષ સૂનનેવાલેકો ભી કરાના નહિ અને કહેનેવાલેકા ભી ભેદ ઉપર લક્ષ રાખના એ ભી નહિ. આહાહા ! સમજમેં આયા ? આહાહા !

‘ તબ ’ શ્રોતા જબ સૂનતે હૈ ‘ તબ ’ આહાહા ! તત્કાળ હી તે જ સમયે, આહાહા ! ઉત્પન્ન હોનેવાલા પર્યાયમેં આનંદ ઉત્પન્ન હોનેવાલા આ સૂનનેસે તરત હી સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર પ્રાપ્ત હોતા હૈ. આહાહા ! ક્યોંકિ દૈષ્ટિ ઉસકો ત્યાં કરાઈ ઔર દૈષ્ટિ જબ ત્યાં દ્રવ્ય ઉપર લિયા તો પરિણમનમેં દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકી પર્યાય વોહિ સમય (તત્ક્ષણ) ઉત્પન્ન હોતી હૈ. આહાહાહા ! સમજમેં આયા ? તબ, ત્યારે એસા સૂનનેકે કાળે, તત્કાળ હી, તત્કાળ હી હૈ તરત જ, એકદમ. આહાહા ! આ એની મેળે વાંચે તો કાંઈ સમજાય એવું નથી, એ ચીજ એસી હૈ બહુ જ ગંભીર ઘણી ગંભીર. ઓહોહોહો ! પર્યાયકો પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, એમ કરીને આત્મા ઉપર દૈષ્ટિ કરાયા હૈ, પર્યાય ઉપર નહિ, પણ આત્મા ઉપર દૈષ્ટિ કરાયા ત્યાં તરત જ ઉસકો દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકી પર્યાયકો આત્મા પ્રાપ્ત હો ગયા. આહાહા ! સમજમેં આયા ? (શ્રોતા: કિસી કિસીકો હોતા હૈ કે સબકો ?) અહીં કાંઈ એ વાત જ નહીં કોઈ કોઈકો બાત નહિ. અહીં તો હોતા હૈ એસી બાત, ન હોતા હો એ શ્રોતાકો યહાં લિયા હી નહિ. આહાહા ! અહીં તો હોતા હિ હૈ એ શ્રોતા લેના હૈ. આહાહા !

સંતો એમ કહેતે હૈ કે અમે અમારા આત્માકા જો આગમ કુશળ અને અનુભવસે સમ્યગ્દર્શન જો પ્રગટ કિયા, હમ હૈ પંચમઆરામેં છન્નસ્થ હૈ. ભગવાનસે તો દૂર એક હજાર-પંદરસે વર્ષ ચલે ગયે પણ હમ કહેતે હૈ કોલકારારસે કહેતે હૈ, કે હમેં જો આત્માકા (પ્રત્યક્ષ) દર્શન હુઆ ઔર સમ્યગ્દર્શન હુઆ, હમ પડેગા નહિ. એ સમ્યગ્દર્શનસે હમ કેવળજ્ઞાન લેગા. આહાહાહાહા ! એ વાણી (ગાથા) ૩૮ મેં હૈ ૮૨ મેં હૈ. (શ્રોતા: અપ્રતિહત ભાવે) આહાહાહા !

પ્રભુ તુમ તો પંચમ આરાના સાધુ ભગવાન પાસે ગયે નહિ ને અમૃતચંદ્રાચાર્યને, કુંદકુંદાચાર્ય તો ગયે થે. હમ ભગવાન પાસે ગયે થે. આહાહા ! ત્રણલોકનો નાથ ભગવાનનો ભગવાન, આહાહા ! ભગવાન છે એ તો પર્યાય હૈ આ તો મહા ત્રિકાળી સ્વરૂપ ભગવાન હૈ. આહાહા ! ઉસકી પાસ હમ ગયે ને દર્શન જો હમકો હુઆ દર્શન જ્ઞાન આદિ ચારિત્રની પર્યાય સ્વરૂપ આચરણરૂપ હૈ (ઔર) હૈ યે પીછે પડેગા એ હમારે નહિ. આહાહા ! હમ કોલકરાર પંચમવ્રતધારી વિકલ્પસે સત્ય કહેતે હૈ. હમ અલ્પજ્ઞ હોને પર ભી પૂર્ણજ્ઞાન, પૂર્ણ હુએ બિના ભી, પૂર્ણજ્ઞાનકી પાસ ગયે બિના હી પૂર્ણજ્ઞાનસ્વરૂપ ભગવાન પાસે હમ ગયે હૈ, તો દ્રવ્ય જેમ પડે નહિ, દ્રવ્યનો જેમ અભાવ ન થાય, એસે હમારા સમ્યગ્દર્શનકા અભાવ કભી નહિ હોગા. આહાહાહાહા ! સમજમ્ને આયા ?

વસ્તુ જો ભગવાન જિનસ્વરૂપી અનાદિ અનંત નિત્યાનંદ પ્રભુ હૈ અંદર એ કભી અદ્રવ્ય પરદ્રવ્યરૂપ હોતા નહિ. તો એ દ્રવ્યકી હમકો જે દૈષ્ટિ હુઈ હૈ. આહાહાહા ! હમ કહેતે હૈ પંચમહાવ્રતધારી સત્ય કહેતે હૈ કે હમારા એ સમ્યગ્દર્શન અપ્રતિહત હૈ, પડે નહિ એસા હૈ. આહાહા ! ભલે ક્ષયોપશમ હો, પણ ક્ષાયિક લેગા ઔર કેવળજ્ઞાન લેગા, એસા હમારા સમ્યગ્દર્શન હૈ, પ્રભુ પણ તુમ દેહ છોડકર સ્વર્ગમ્ને જાએગા ને ! વો જાએગા પણ હમારા દર્શન નહિ પડેગા, એ તો ચારિત્રસે અસ્થિરતા હોગી. આહાહા ! સમજમ્ને આયા ? ઓહોહો !

એ વાણી પ્રભુની બાપુ ક્યાં છે આ. અરેરે ! જે સૂનને લાયક ચીજ હૈ ને કરને લાયક ચીજ હૈ, ઓ ન મિલે તો ક્યા ક્રિયા ઉસને ? આહાહા !

કહો, રતીભાઈ ! આહા ! આ એક લીટીમાં (વ્યાખ્યાન) હાલે છે. આહાહા ! અમારે ભાઈ તો કહે કે આઠમી ગાથા પહેલી સાંભળી (છે). દેવીલાલજી ! (શ્રોતા: એવું છે, જ્યારે સાંભળે ત્યારે નવું નવું અલૌકિક વાતો છે) હૈ ? અલૌકિક વાતો છે, બાપુ ! પ્રભુ તારી વાત હાજરા હજુર ભગવાન બિરાજતે હૈ ને ? આહાહા ! હાજરા હજુર ભગવાન હૈ ને જેની હાજરી લેની પડતી નહિ કે તુમ ફલાણા આયા હૈ એસા નહિ, એ તો હૈ હી અહીં. એ હૈ એ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પર્યાયમ્ને પ્રાપ્ત હો ઈતના ભેદસે પ્રભુ તુમકો સમજાતે હૈ. પણ તેરા ભેદ ઉપર લક્ષ ન રખના. હમ તો સમજાતે હૈ આત્મા. આહાહા ! તેરી દૈષ્ટિકા જોર આત્મા ઉપર લે લેના, પરિણમન ઉપર લક્ષ નહીં કરના, પરિણમનસે તો તુમકો સમજાયા હૈ. આહા ! સમજમ્ને આયા ? આહાહાહા !

તબ તત્કાળ હી ઉત્પન્ન હોનેવાલા અત્યંત આનંદસે દો બાત લેગા, જ્ઞાન અને આનંદ ઉત્પન્ન હો ગયા. બસ, દોહિ બાત, હૈ ? તત્કાળ ઉત્પન્ન હોનેવાલા અત્યંત આનંદ, અત્યંત આનંદ જે આયા આનંદ એ ન જાનેવાલા. આહાહાહાહા ! સ્વરૂપકી દૈષ્ટિ કરાયા એ ચીજ હૈ એ તો દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રકો પર્યાય પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, તો ત્યાં લઈ ગયા દૈષ્ટિ. આહાહા ! અરે મધ્યસ્થથી સાંભળે ને આમ એકાંત-એકાંત પોકાર કરીને કરે છે શું બાપુ ? ભગવાન તુમ ભી ભગવાન હૈ ભાઈ ! પણ તેરી દૈષ્ટિમ્ને ફેર હૈ તો લગતા હૈ (કે) એકાંત હૈ સોનગઢકા, એકાંતવાદી હૈ ! કહો પ્રભુ. આહાહા ! બાપા માર્ગ તો આ હૈ ભાઈ ! આહાહા !

અત્યંત આનંદસે જિસકે, આહાહા ! આનંદ પણ અત્યંત આનંદ લિયા ભાઈ. આહાહા !

अतीन्द्रिय छे ने अेय. आहाहा! स्वरूप भगवान आत्मा दर्शन ज्ञान यारित्रकी निर्मण पर्यायको प्राप्त हो अे आत्मा, पर्यायको प्राप्त हो अे आत्मा हों, तो अे सूननेवालाकी दृष्टि तत्काल द्रव्य उपर गछ, और (दृष्टि) जानेसे तत्काल अत्यंत आनंद उत्पन्न हुआ. आहा! पीछे करेगा आप कहेते है आत्माकी बात, पीछे प्रयत्न करेगा अैसी बात नहि. थोडा पीछे अब्यास करेगा.... (पीछे पीछे की बात नही)

अमारे डोकर प्रश्न करा (किया) था छे विष्णु है ने पण छे नरम, रस पडते है, कलकत्ताना छे गांगुली नंछ? मोटो डोकर छे कलकत्तानो होमीयोपेथी. ब्रह्मयारी छे हों बालब्रह्मयारी रूपाणो, सूननेको रस पडया है तो आते है थोडा, कोछ बोलाते है तो आते है व्याभ्यान सूननेके आते है व्याभ्यान सूननेका रस अरे! प्रभु देण तो ढरो बापु अे वेदांत ने विष्णु ने अे बात (ये मतपंथ) प्रभु आ परम सत्यकी है नहि क्यांय. आहाहा! श्वेतांबर जैनमें नहि है तो पीछे वणी दूसरे अन्यमतमें तो कहांसे लाना? आहाहा! आ शेटियाओअे दिगंबरमें जन्म लिया छसने कत्मी सूना तो नहि था उसने. नही? आहाहा!

आ तो यीज भगवान. आहाहा! नाव तरेरे मारी नाव तरे, अेम आतम अंदरमां षेल करे! है? मेरी नाव तरती अंदर हो गछ, दृष्टि पडी द्रव्य उपर, गुरुअे कडा के आ आत्मा हों. आहाहाहा! उसका तत्काल दर्शन उत्पन्न हुआ. आहाहा! पण काणलब्धि पाके तब होता हैने.. अैसा कहेते है ने? अेय, काणलब्धि पाक गछ. आहाहा! अे काणलब्धि होगा तब होगा, पण उसका ज्ञान करे कौन? आ समये प्राप्त लब्धि है यह तो अैसे ही है अे समये उत्पन्न, पण उसका ज्ञान कौन करेगा? अे द्रव्य उपर दृष्टि करे तो उसका ज्ञान होगा. आहाहाहा! “ अत्यंत आनंदसे जिसके हृदयमें, ” ओलाने आंभुमांथी आंसु आव्या हता, ओला ‘ स्वस्ति ’, ‘ स्वस्ति ’, ‘ स्वस्ति ’नो अर्थ कियांने तेरा कल्याण हो अविनाशी, त्यां अेने आंभमांथी आंसु आवी गया, आ तो हृदयमें- आत्मामांथी आनंद आया. आहाहा!

अेम के अेकांत तमे आत्माने ज बस परनी अपेक्षा राभ्या विना समजे, तो आ अपेक्षा तो कहेते है व्यवहार की, पण व्यवहारकी अपेक्षा कहेते है, पण व्यवहारसे तो बताना तो वो है. व्यवहारसे व्यवहार बताना नहि. अने व्यवहारसे लक्ष होकर निश्चय (पर) आता है अैसा नही. अे दर्शन ज्ञान यारित्र है व्यवहार, पण उसका लक्षसे द्रव्य (अनुभवमें) आता नही. वो तो जिसमें प्राप्त होनेवाला आत्मा है उसकी दृष्टिसे दर्शन ज्ञान प्राप्त होता है. आहाहाहा! समजमें आया? आहाहा!

अमृतयंद्रायार्य ज्यारे टीका करता हशे! अेनुं हृदय, आहाहा! आनंदमां उलसी गया छे अंदर, अेक विकल्प आया है पण मैं कर्ता नहि हों, अे विकल्पका कर्ता मैं नही - अे टीकाका मैं कर्ता नही. मैं तो स्वरूप गुप्त हूं ने! आहाहा! मेरा स्वरूप रागमें आता नहि ने वाणीमें आता नहि! आहाहा! मेरा स्वरूप तो राग ने वाणीसे अंतरमें गुप्त है ने! आहा! तो टीका मेरेसे हुछ बिलकुल नहि अकिंचित्कर है. हवे ओला निमित्तको अकिंचित्कर कहेते है तो (विरोध करते है) अे निमित्तसे अकिंचित्कर कहेते है पण आचार्य पोते कहेते है के में अकिंचित्कर हूं टीका करनेमें मेरा कांछ पण कार्य नहि. आहाहाहा! समजमें आया?

अत्यंत आनंदसे जिसके हृदयमें, जिसका हृदयमें अटले ज्ञान (में) आत्मामें, सुंदर बोध तरंग, आनंद ने ज्ञान हो लिया, है ने ? अत्यंत आनंदसे जिसके हृदयमें सुंदर बोध तरंग अटले आनंद सहित ज्ञान हुआ, अकला ज्ञान नहि हुआ अम कहेते है. आहाहा ! अकला ज्ञान, ज्ञान वो ज्ञाने य नहि. आहाहा ! जिस ज्ञानमें अतीन्द्रिय आनंद साथमें न हो अे ज्ञान नहि. आहाहाहा ! क्या किया देभो ? अत्यंत आनंदसे जिसके हृदयमें, प्रगट क्या हुआ ? “ सुंदर बोध तरंग, ” अत्यंत आनंदकी साथ, आहाहा ! सुंदर बोध तरंग, बोध नाम ज्ञानना तरंगो, आहाहा ! ज्ञाननी धारा सम्यक् उत्पन्न हुई अंदर, आहाहा ! भेदज्ञाननी धारा उत्पन्न हुई. रागसे भिन्न ने अपना स्वरूपसे अभिन्न औसी अनुभवनी धारा उत्पन्न हुई. आहाहा !

पक्ष वो प्रश्न क्या लिया ? पहेले ज्ञानसे उत्पन्न होकर आनंद औसा न लिया अत्यंत आनंदकी साथ बोधतरंग ओहा. आहाहाहा ! अनंत काणमां कटि अपना आनंदका स्वाद आया नही था, क्या अे अतीन्द्रिय स्वरूप आनंद है ! इसका बोध नहि था. यहां ज्यां द्रव्य उपर लक्ष गुरुअे कराया, परिशति उपर लक्ष नहि, परिशति प्राप्तवाणा औसा आ आत्मा. आहाहा !

पहेली यीज तो आ करनेकी है, अे छोडकर उपरसे बधा औसा पडिमा लिया ने ब्रह्मचर्य प्रभु उसमें आ क्या लाभ होगे ? आहा ! उसमें अभिमान हो जायेगा. हम त्यागी है. हम ब्रह्मचारी है. हम पडिमाधारी है औसा, तो कोछ आदर न करे तो आदर नही करते आ तो हम तो त्यागी है. भाए ! अे सम्यग्दर्शन बिनाका अभिमान हो जायेगा तेरे. आहाहा ! क्युं कि तेरी महिमावाणी यीज औसा तो तेरे ज्ञाना नहि ते अने अे यीज ज्ञाननेसे तो आनंद सहित ज्ञानका तरंग ओकेगा, आनंद ने अत्यंत शब्द लिया है, उससे सुंदर बोध तरंग औसा लिया, सुंदर बोधतरंग. आहाहा !

सुंदर ज्ञानका तरंग अे उत्पन्न होता है, अकला ज्ञानतरंग ज्ञाननी उत्पत्ति, जेम पाणीमां तरंग ओहते है ने, पाणीमें तरंग, अेम अहीया सुंदर बोधतरंग. आहाहा ! (श्रोताः आनंदसे उल्लसीत ज्ञान) अत्यंत आनंद सहितका ज्ञान, पहेले आनंद लिया. आहाहाहा ! अत्यंत आनंदसे जिसके हृदयमें सुंदर बोध तरंग, आहा ! उछणने लगती है. अे सम्यग्ज्ञानना तरंगो आनंद सहित उत्पन्न होता है कहेते है. आहाहा ! अे पक्ष तत्काण उत्पन्न होते है. आहाहाहा ! प्रभु तुम तो औसी यीज लेते है तुम ली अप्रतिहत अने श्रोताको ली औसे लिया तुम. आहाहाहा ! (श्रोताः- अंतेवासी शिष्य) अंतेवासी, निकटवर्ती. नञ्जक सूनते है ने संसार जिसका निकट अल्प है. आहाहा ! (श्रोताः- धारणामें रुकनेवाला नही) अे बात है नही अहीया.

अतीन्द्रिय आनंदनो नाथ प्रभु अे आत्मा, दर्शन ज्ञान यारित्रनी पर्यायने प्राप्त थाय आत्मा. तो न्यां आत्मा उपर दृष्टि कराया. आहाहा ! तो अत्यंत आनंद, उत्पन्न होकर सुंदर बोधतरंग ओछणने लगती है, उछणना मारते है जेम पाताणमांथी पाणी कूटे, पाताणमें पाणी बहोत है उपरसे पथर तूट जाये, धारा नीकणते. अहिया है गाम क्युं गाम कीधुं (जनडा जनडा) ? त्यां है त्यां हम कूवा पासे नीकणे थे विहार करते थे ने कूवा पासे, कूवा है अढार तो कोष है, कोष पाणी निकालनेका अढार अढार कोष है, अढार पक्ष, पाणी भूटते नहि छतना नीकणते है जनडा अहीया ओटाह पासे हम नीकणे कूवा पासे. आ पाताणकूवा झटया कहेते है.

आहाहा ! जिसने अपनी दृष्टि द्रव्य उपर दिया, आहाहा ! ओ दृष्टि ज्ञान ने चारित्र्यमां अत्यंत आनंद सहित बोधतरंग उठया. आहाहा ! समजमें आया ?

जिसके हृदयमें, हृदय शब्दे ज्ञानमें. आहाहा ! सुंदर बोधतरंगे उछलने लगती है, उछलने लगती है. आहाहाहा ! अतीन्द्रिय आनंद सहित ज्ञानकी धारा, ज्ञान स्वभाव वस्तुमें से उछलती है अंदर. आहाहा ! पाताणमेंसे आती है पर्याय अंदर, तण तणमेंसे आती है. तण, ध्रुव, वो उपर दृष्टि होनेसे उसमेंसे ज्ञान तरंग उठते है. आहाहा ! ' औसा यह व्यवहारीजन ' देओ, समजमें आता है ने नेमयंदभाए, भाषा तो सादी है भाव तो कोए अलौकिक है, कभी तमारे व्यापारमें आया नहीं. ए भाएओ भेगां थएने वात करता 'तां आ वात आवे त्यां ? धंधानी डाले आ डारभाना नाभ्या. आहाहा ! ए भाएओ है ने ? ओ तो दरेकने होय आठ आठ, बार बार, भाए होय. पण ओ क्यां वात बापु ए. अरेरे ?

अत्यारे तो धर्मना नामे पण डेरडार थए गयो, है ? अने व्यवहारथी करे ने व्यवहारथी थाय ओम न मानो तो अकांत थए जाय ए. प्रभु करो बापु ! व्रत करो, तप करो, एन्द्रिय दमन करो, ओम करता करता उससे तेरे निश्चय सम्यग् होगा. ओ पुण्य आस्रव ओ सम्यग्दर्शनका डारण है ? आहाहा ! कल आया है ओ, वो ओक अर्थका है ने ज्ञानमती दिल्लीमें करावे ए ने रप लाभनो जंबुद्विप, इस्तिनापुरमें करावे ए, ओक मेरु पर्वत. आहाहा ! (वो कहती है) पुण्य आस्रव, पुण्य आस्रवसे निश्चय होता है. आहाहा ! (औसा नहीं भाए.)

अहीं तो आत्मा रागरूपे परिणमते है, उसे आत्मा हि कहेते नहि. आहाहा ! ओ तो अज्ञात्मा है. आ तो आत्माकी जो यीज है अंदरमें अरूपे जो परिणमे ए सम्यग्दर्शन ज्ञान तो उसको आत्मा प्राप्त हुआ ओम कहा, आत्मा वो पर्यायको प्राप्त हुआ कहा, राग तो अज्ञात्मा है, याहे तो व्यवहाररत्न (त्रयका) दया दान व्रत भक्तिका (राग) आता है (ये) दूसरी बात है. होता है अशुभसे बयनेको, शुभ आता है पण है तो अज्ञात्मा. पुण्य है, पुण्य ओ कांए आत्मा नहि. नवतत्त्वमें तो पुण्य तत्त्व भिन्न है, आत्मा भिन्न है, पुण्य तत्त्व भिन्न है. आहाहाहा ! समजमें आया ?

व्यवहारीजन, उस आत्मा शब्दे अर्थको, आत्माका शब्दे भावको- वाच्यको अर्थी तरह समज लेता है. है ? आहाहाहा ! आत्मा शब्द है, तो ओ शब्दमें कांए आत्मा है नहि. आत्मा तो आत्मा है. पण ओ आत्माका शब्द कहेनेसे आत्माका अर्थ जो आत्मा है उसको समज लेते है. आहाहा ! भाए आ तो अत्यास जोएओ जरी परियय सत्यनो जोएओ आ तो भाए औसी बात है आ. आहाहा ! व्यवहारीजन तो एस आत्मा शब्दे अर्थको, पदार्थको, आत्मा शब्दे अर्थको अटले आत्मा शब्दका अर्थ नाम आत्मा पदार्थ, अर्थी तरह समज लेता है. आहाहा ! अर्थी तरह समज लेता है ओम, डेरडार बिलडूल नहि ओम. आहाहा ! भगवान आत्मा पूर्णानंदके उपर जयां लक्ष जाते है तो जो पर्यायमें जो दर्शन ज्ञान हुआ ओ अहीं अर्थी तरह परिणमन होगा और ओ अर्थी तरह आत्माको जाना उसने. संदेह रहित ! दूसराका पक्षपात बिना के दूसरामें भी कुछ होगा, ओ आ मार्ग नहि, ओक डी है (मार्ग) बस. आहाहा ! चैतन्यका अंदर लक्ष करके जे ज्ञान उत्पन्न होता है ओ ओक डी सत्य है. समजमें आया ? समज लेता है.

ઇસ પ્રકાર, જગત તો મ્લેચ્છકે સ્થાન પર હોને સે, જગત મ્લેચ્છને સ્થાન. આહાહા ! વ્યવહારનય ભી મ્લેચ્છકી ભાષાકે સ્થાન પર. આહાહા ! દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રને પ્રાપ્ત હો એ આત્મા, એ પણ વ્યવહારી ભાષા મ્લેચ્છકે સ્થાને હૈ. આહાહા ! કોઈ દૂસરા ઉપાય નહિ, (અભેદ) કેસે કહેના તો એસા વ્યવહારકા ભેદ પાડના ઔર સમજાના એ મ્લેચ્છ ભાષા હૈ, કહેતે હૈ. આહાહા !

વ્યવહારીજન ભી મ્લેચ્છ ભાષાકે સ્થાન પર હોનેસે છે ને ? વ્યવહારનય ભી, મ્લેચ્છ કે સ્થાન પર જગત સૂનનેવાલા ઔર વ્યવહારનય ભી મ્લેચ્છકે સ્થાન પર હોનેસે ભેય, વ્યવહારીજન હૈ યે ભી મ્લેચ્છકે સ્થાનમેં હૈ, ઔર (ભેદકી) ભાષા ભી કહેના હૈ વો ભી મ્લેચ્છકી ભાષા હૈ વ્યવહાર. આહાહાહા ! જગત તો મ્લેચ્છકે સ્થાન પર હોનેસે ઔર વ્યવહારનય ભી મ્લેચ્છ ભાષાકે સ્થાન પર હોનેસે વ્યવહારીજનકો કયા સમજાવે ? આત્મા આત્મા કહે તો સમજે નહીં તો ભેદ પાડકર, તો એ ભેદ પાડના એ ભાષા મ્લેચ્છ ભાષા હૈ, આહાહા ! દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રસે ભેદ પાડકર સમજાના એ ભાષા મ્લેચ્છ ભાષા હૈ. ગજબ હૈ ! તો વ્યવહાર કરતા તેરે કલ્યાણ હોગા એ વસ્તુ કયાં હૈ ? આહાહા ! એ ભાષા તો મ્લેચ્છ (કે) સ્થાનમેં ભી નહીં. આહાહા !

“ વ્યવહાર, જગતકે જીવ મ્લેચ્છ કે સ્થાનપર હોનેસે ઔર વ્યવહારનય ભી મ્લેચ્છ ભાષાકે સ્થાન પર હોનેસે પરમાર્થકા પ્રતિપાદન (કરનેવાલા) હૈ ” વસ્તુકા કથન કરનેવાલા હૈ. આ આત્મા, ‘ આ આત્મા ’ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ને પ્રાપ્ત એ “ આ આત્મા ”, એમ વ્યવહારકા, આહાહા ! “ પરમાર્થકા પ્રતિપાદક કહેનેવાલા હૈ, ઇસલિયે વ્યવહારનય સ્થાપિત કરને યોગ્ય હૈ, ” વ્યવહારનય હૈ, વ્યવહારનય નહીં હૈ (એસા) નહિ, ઔર વ્યવહારનયકા વિષય ભેદ હૈ, વ્યવહારનયકો અસત્યાર્થ કહા માટે નહિ હૈ વિષય ઉસકા એમ નહિ, એ તો ત્રિકાળની દૃષ્ટિ કરાનેકો પર્યાયકો ભેદકો અસત્યાર્થ કહા અભૂતાર્થ પણ હૈ એ તો ગૌણ કરકે જૂઠા કહા. વ્યવહારનય હૈ એસા સ્થાપિત કરને લાયક હૈ, પણ આદરણીય નહિ. આહાહાહાહા !

સ્થાપિત કરને યોગ્ય હૈ વ્યવહારનય હૈ સમજાનેમેં વ્યવહારનયસે સમજાના એસી મ્લેચ્છ ભાષારૂપ વ્યવહાર હૈ. આહાહાહાહા ! કિન્તુ બ્રાહ્મણકો મ્લેચ્છ નહીં હો જાના. બ્રાહ્મણને મ્લેચ્છ નહીં હો. સ્વસ્તિ કહેનેવાલાએ મ્લેચ્છ ભાષાસે સમજાવે ઓલાને પણ પોતે મ્લેચ્છ નહીં હોના. આહાહા ! ઇસ વચનસે વ્યવહારનય અનુસરણ કરને યોગ્ય નહીં, સ્થાપન કરને યોગ્ય હૈ, કે હૈ વ્યવહાર ઉસસે સમજાતે હૈ પણ આદરણીય નહિ. આહાહા ! ગજબ કામ કરે છે ને, આમાંય તે દી ’ હતો ઓલો ચીમન ચકુ હતો આઠમી ગાથામેં, ચીમન ચકુ છે ને ? જુઓ, આમાં વ્યવહારે કીધું, પણ શું કીધું છે ? વ્યવહાર સમજાના એ મ્લેચ્છ ભાષાએ મ્લેચ્છને જેમ સમજાયા એમ વ્યવહારીજનકો વ્યવહાર ભાષાસે સમજાયા, પણ સમજતે હૈ તો નિશ્ચય, વ્યવહારસે સમજતે હૈ ઔર વ્યવહારકા આશ્રય લેના એસા અહિંયા હૈ નહિ. આહાહા ! સમજમેં આયા ? ઇસ વચનસે વ્યવહારનય અનુસરણ કરને યોગ્ય નહીં. લ્યો પાઠમેં હૈ ને, ? હૈ. વચન વ્યવહારનયો નાનુસર્તવ્યોભ્યો સંસ્કૃતમાં હૈ કહેનેવાલે અહીં વ્યવહારમેં આયા હૈ, વિકલ્પ આદરણીય અનુસરણ લાયક નહીં. આહાહા ! વિશેષ કહેશે.

— પ્રમાણ વચન ગુરુદેવ.